

פרשת בשלה

Parshat Beshalach

תהלים פרק צג, א-ה

(א) יְקֹוּם מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְקֹוּם עַל הַתְּאֵזֶר אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בִּל תִּמוּט:
(ב) נִכּוֹן כְּסָאֲךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה:

1 The LORD reigns; He is robed in majesty; the LORD is robed, He is girded in strength; the world is established, it cannot be moved. 2 Your throne stands firm as of old; You are eternal.

שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כג

א אז ישיר משה, הה"ד (שם /תהלים/ צג) נכון כסאך מאז, א"ר ברכיה בשם ר' אבהו אף על פי שמעולם אתה לא נתיישב כסאך ולא נודעת בעולמך עד שאמרו בניך שירה לכך נאמר נכון כסאך מאז, משל למלך שעשה מלחמה ונצח ועשו אותו אוגוסטוס אמרו לו עד שלא עשית המלחמה היית מלך עכשיו עשיון אוגוסטוס, מה יש כבוד בין המלך לאוגוסטוס אלא המלך עומד על הלוח ואוגוסטוס יושב, כך אמרו ישראל באמת עד שלא בראת עולמך היית אתה, משבראת אותו אתה הוא, אלא כביכול עומד שנאמר (חבקוק ג) עמד וימודד ארץ, אבל משעמדת בים ואמרנו שירה לפניך באז נתיישבה מלכותך וכסאך נכון הוא נכון כסאך מאז באז ישיר.

At the Redemption from Mitzrayim, Revelation of Providence

שפת אמת שמות פרשת בשלח [תרל"א]
במדרש אז ישיר. נכון כסאך מאז כו' אף על פי שמעולם כו' כסאך כו'. כי בעת הבריאה נסתרה השגחתו ית' בעולם. ובעת גאולת מצרים נתגלה. וז"ש נתיישב כסאך שנתיישב ידיעת השגחתו ית' בנבראים.
[ולכך כ' אנכי ה' כו' אשר הוצאתיך. ולא אשר בראתיך. כי ביצ"מ נתגלה אמונתו ית'. ובזה י"ל קושית רמב"ן ז"ל בפ' בראשית על מ"ש רש"י לא הי' צריך להתחיל אלא מהחודש הזה כו' ע"ש]

רמב"ן בראשית פרק א

(א) בראשית ברא אלהים - אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל . . . ויש לשאול בה, כי צורך גדול הוא להתחיל התורה בבראשית ברא אלהים, כי הוא שורש האמונה, ושאינו מאמין בזה וחושב שהעולם קדמון, הוא כופר בעיקר ואין לו תורה כלל. והתשובה, מפני שמעשה בראשית סוד עמוק אינו מובן מן המקראות, ולא יודע על כוריו אלא מפי הקבלה עד משה רבינו מפי הגבורה, ויודעו חייבין להסתיר אותו, לכך אמר רבי יצחק שאין להתחיל התורה צורך בבראשית ברא, . . .

Universe Waits For The Song of Bnei Yisrael to Sing Its Song

ובזה מיישב המד' קושית שר הול"ל. כי בכל נברא יש נקודה שנתברר ע"י כבודו ית'. כמ"ש כל פעל ה' למענהו. ולכבודי כו'. וזה ענין פרק שירה שיש לכל נברא שיר ושבח להש"י. ואז ישיר ישראל כו' השירה הזאת. פי' שירה הידועה שעולה מכל הנבראים. ובנ"י עשו שכל הנבראים ישירו. ויגלו נקודה אמיתית שהם עומדים מחיות הש"י שמחדש בכל יום מ"ב. וכ"ז תלוי

במעשה האדם. כי כשעושה מעשה בדביקות הש"י ע"י ידיעה זו שכל מעשה יש לו חיותו ית'.	39
ע"פ ידיעתו נתברר זה בגוף המעשה. ומסיר ע"ז ההסתר ונתגלה הפנימיות.	40
	41
<i>The Line of Shira as a Tether to the Source</i>	42
ופי' שירה. הוא להיות הכל נמשך בקו ושורה למקור שורשו שהוא חיותו ית'. וז"ש שע"י אמונה	43
אמרו שירה כנ"ל.	44
	45
שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כג סימן ב	46
כיון שבאו על הים וראו גבורתו של הקדוש ברוך הוא היאך עושה משפט ברשעים כמה	47
דתימא (דברים לב) ותאחו במשפט ידי ושקע את מצרים בים מיד ויאמינו בה', ובזכות	48
האמנה שרתה עליהם רוח"ק ואמרו שירה הה"ד אז ישיר משה ובני ישראל . . .	49
	50
ואא"ז מו"ר זצלה"ה אמר עמ"ש חז"ל שחזקי' לא אמר שירה ולכך לא עשהו משיח. כי היל' ברור	51
אצלו השגחת הש"י עד שלא נתפעל ע"י הנס. כי ידע שגם הטבע רק מחיות הש"י כו' ודפח"ח.	52
והוא שכ' עליו טוב בעיניך עשיתי. פי' ז"ל שסמך גאולה לתפילה.	53
	54
תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י עמוד ב	55
+ישעיהו ל"ח+ זכר - נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי -	56
מאי והטוב בעיניך עשיתי? אמר רב יהודה אמר רב: שסמך גאולה לתפלה.	57
	58
והוא כנ"ל שידע שבכל מעשה יש נקודה חיות ונק' גאולה שע"ז בא גאולה להסיר הערלה	59
דחפיא ברית. שהוא הפנימיות שבכל דבר חיות הש"י. וזה הטוב בעיניך כו'. שכל מעשיו הי'	60
כעושה לפני המלך. שידע שכל הפעולות מכחו כמ"ש אין אדם נוקף כו'. ולכך קשה לו לומר	61
שירה. כי ההסתר הי' שווה לפניו כמו הפנימיות כנ"ל.	62
	63
תלמוד בבלי מסכת חולין דף ז עמוד ב	64
ואמר ר' חנינא: אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה,	65
	66
<i>From the Sea: Awakening the Song of Creation</i>	67
ונקבע שירה זו בכל יום שיכול אדם לעורר כל הנבראים לשירה זו. וגם בכח השבת דכ' מזמור	68
שיר כו' ג"כ כנ"ל [וגם שירת הלויים בכל יום שהוא] להביא הארת ש"ק לימות החול. שזה עיקר	69
שמירת שבת. וז"ש במד' בפ' זו כי אם היו משמרין שבת א' יום אחד היו נגאלין.	70
	71
שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כה סימן יב	72
א"ר לוי אם משמרים ישראל את השבת כראוי אפילו יום אחד בן דוד בא, למה שהיא	73
שקולה כנגד כל המצות,	74
	75
והפי' כנ"ל שיום אחד יהי' מקושר לשבת כנ"ל. ובכ"מ שנזכר שבת כ' מקודם ששת ימים.	76
תלקטוהו כו' אח"כ שבת כו' כמ"ש במ"א:	77
	78
שמות פרק טז, כו	79
(כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת ל' א' יְהִי בּוֹ:	80